

венно на непріятеля, когато Пулосский съ останало отъ войскѣтъ си продължаваше да ся бие съ тѣхъ на лице; ударихмы гы тѣи сгодно и стремително щото гы разбихмы и гы накарахмы да ся оттеглятъ съ голѣмъ тѣхнѣ загубѣ.

Тогдажь Пулосский мя удостои съ честь-тъ да отдаде на мене тържеството на побѣдѣтъ. Послъ, като му исприказахъ какъ ся свърши работата който бѣхъ прѣдпріемль, той мя пригрѣщаше и думаше: Ахъ, ако четырдесятъ-тъ души, които бѣхъ съ тебе, бѣхъ имали твоѣтъ дерзость и смѣлость, сега царьтъ щѣше да е тука, но небето не рачи да бѣде това. Но пакъ благодарѣмъ му че опази поне животѣтъ ти заради насъ; а на тебе благодарѣмъ за голѣмѣтъ заслугъ който си направилъ на мене съ увардваніето на животѣтъ на царя, защото, ако да не си былъ ты, Калубский щѣше да го убие; тогдажь вѣчень срамъ щѣше да зачерни името ми. Азъ можахъ, приложи той, да идѣ на прѣдъ още три, четири часа, но прѣдпочетохъ да ся остановѣмъ на това священно мѣстоположеніе. Вчера, като срѣщнахъ на пѣтьтъ единъ полкъ Русский и истрепахъ го, озарана ся бихъ съ другы двѣ отдѣленія и гы отблѣскахъ; но друго едно по-голѣмо отдѣленіе като събира остаткытъ на първытъ, въсползува ся отъ тѣмнинѣтъ на нощъ-тъ за да мя нападне: войскаритѣ ми уморены отъ дългъ единъ ходъ що бѣхмы направили и тритѣ битвы що имахмы, бѣхъ земи да ся вдавать, но ты пристигна и побѣдата съ тебе нае-